

Изповедта на един танкист - прекланям се, гордея се, безкрайно уважавам ракетните и артилерийските войски и непрекъснато се стремях да им подражавам.

/О.з. полковник Янко Рошкев – бивш командир на 9 танкова бригада - София /

За добро или лошо цялата ми служба е свързана с подготовката и използването на войските и силите от Въоръжените сили на България. Почти няма военно формирование от родовете и специалните войски на Видовете въоръжени сили, което да не съм посещавал и изучавал техните успехи и проблеми, независимо от тяхната дислокация, местата за повишаване на бойните им способности и денонощното носене на войсковата и караулна служба, както и непрекъснатото носене на бойната служба при охраната на морското и въздушното пространство.

Всичко това ми дава право в навечерието на **11 март – Вашият празник**, съвсем искрено и от сърце да кажа, че се прекланям, гордея се и безкрайно уважавам хората служили и служещи в „Ракетните и артилерийските войски“ от състава на сухопътните, военновъздушните и военноморските сили на България.

Бързам да кажа, че исторически сте определени, като *уникална военна каста* и е приятно човек да общува с Вас. Зная, познавам и лично съм общувал със *знакови фигури* от миналото, настоящето и бъдещето. Всеки, Ви нарича „*Бога на войната*“, защото сте истински *ад* за противника. *Вашият огън* всява страх и уважение. *Известни сте* с професионализма и смелостта си. Лидерите с вас се гордеят, понякога ви критикуват, но никога не ви игнорират. *За вашето използване, няма ден и нощ, дъжд или мъгла*. Ролята Ви, не се снижава, а расте!

Артилерията от Сухопътните войски е вярна помощница на танковете и пехотата, *дама с железен характер*, която разсича бойното поле за използването на останалите родове войски, а често и сама решава изхода на боя. Артилерията от Военноморските сили, решително влияе на отбранителните или настъпателните операции в крайморското и морското пространство и е негов гарант. Артилерията от Военновъздушните сили денонощно носи бойно дежурство и заедно с останалите сили брани целостта на нашето небе, стратегическата инфраструктура и обекти.

Свеждам глава пред подвига на хилядите загинали български артилеристи по бойните полета на войните. Прекланям се на десетките загинали и стотиците получили травми при службата в „Ракетните и артилерийските войски“, в мирни дни по полигоните и стрелбищата, по местата за лагеруване, при тревоги и учения, и при обслужване на техниката.

Съчувствам на обидените и онеправданите, и твърдо ги подкрепям с ясното си усещане, че служиха достойно и обичаха България.

Не унивайте във времето на пандемия. Вдигнете гордо главите и бъдете сигурни, че България отново ще има широко мащабни и съвременни

ракетноартилерийски войски. Вярвайте и подкрепяйте останалите малко сегашни артилеристи, не ги корете, защото те нямат вина, гордейте се, че съхраниха опита и опазиха традициите. Отново се прекланям пред Вас и заедно да обичаме България!

А сега да кажа защо през цялата си служба се учех от Вас и се стремях да Ви подражавам?

Горд съм, че в продължение на 20-ет години служих в 9тбр – София, която в състава си имаше един ракетен дивизион Р-65 въоръжен с 4 бр. установки по две в батарея; дивизион БМ-21“ГРАД“ въоръжен с 12 бр. установки; самоходен дивизион „ГВОЗДИКА“ с 18 бр. - 122 мм оръдия; две 120 мм самоходни минохвъргачни батареи „ТУНДЖА“; противотанков взвод СПГ – 9 и противотанков взвод ПТУРС – „Фагот“. Освен това за синхронизираното управление на огъня имаше две батареи за управление – едната в ракетния дивизион, другата като самостоятелна от състава на бригадата и отделен взводове към дивизионите. В тези формирования служеха най-интелигентните, най-подготвените и най-елитните офицери, сержанти и войници. Използваха техника и въоръжение, която за времето си е била сравнима със световните образци и имаха отлична подготовка. Стремяха се, много умело и бързо внедряваха новостите от живота. Провеждаха изключително организиран и смислен учебен процес, като отхвърляха смело ненужното и подчертавам всички участваха в него. Извършваха организирани нощни маршове, заемаха в срок заповяданите им райони, основни и запасни огневи позиции, командни пунктове и специфичните си постове. Пристъпваха веднага към проверка на свръзката, организираха МТО, охраната и отбраната, инженерно оборудване и маскировка. Подготвяха данните за стрелба, доставяха нужното количество боеприпаси и докладваха за готовност. Това особено проличаваше при „Лагерното обучение“, воденето на „Комплексните занятия“, при „Управлението на огъня на артилерията“ и при провежданите „Пускове“ и „Бойни стрелби“. Бяха едно цяло и никога в общественото пространство не се критикуваха открито, а много тактично и безмилостно се справяха в рода войска със слабостите. Умееха да стрелят, да живеят и да бъдат образци на останалите.

Изпитвах удоволствие през годините да участвам в Бригадни учения, Тактически учения с бойни стрелби на танкови и механизирани батальони в които задължително участваха артилерийските формирования, попивах всичко което оценявах за положително, скрито се възхищавах и придобивах умения да работя в единна среда. Наблюдавах пуск на ракета Р-65 още като командир на танков батальон. На по-късен етап, вече като командир на бригада осигурявах

средства за закупуване на електронни калкулатори за всеки офицер от ракетния дивизион, който използваше сметачна линийка. През 1993 г. при провеждането на БрТУ в ограничен състав направихме емоционален пуск с Р-65 пред президента на Република България и бойна стрелба на танкова рота, мото-стрелкова рота, три различни артилерийски батареи и противотанкови взводове за унищожаването на тактически въздушен десант. С удоволствие участвах като член на комисията и положих подписа си върху протокола за приемане на въоръжение на системата „Вулкан“, нейното полево експериментирание и приемане на въоръжение. Изрично не посочвам имена на колеги от ракетно артилерийските войски, за да не пропусна и обидя някой, но Ви нося в сърцето си и го демонстрирам навсякъде.

Съжалявам, че не успях да се преборя с управление „Бойна подготовка“ – ГЩ на БА, за внедряването в програмите за подготовка на танковите и мото-стрелковите батальони, провеждането на два пъти в месеца на едnodневни „Комплексни занятия“ по подобие на артилеристите. Не се осъществи тази моя мечта, независимо че я експериментирах две години, приемаше се положително от командирите на батальони и бях подкрепен от Командването на Сухопътните войски/КСВ/. Както казваше един командир на дивизия – *Янко ще чакаш да ни приемат в НАТО и тогава...*, но минаха 15 години.

Сега отново наблюдавам промените в обучението на артилеристите. Търся новостите в елементите на управлението на артилерийската група – тактически оперативен център на Артилерийски полк, командни пунктове и тактически оперативни центрове на дивизионите, пунктове за управление на огъня на батареите, както и артилерийски предни наблюдателни групи. Виждам елементите от бойния ред в системата на стрелбата и управлението на огъня на артилерийската група - предни наблюдателни групи на дивизионите и на полка.

Безпокоя се ,че все още масово не се използват безпилотни летателни средства от артилерията. Тревожа се, че бавно се модернизирате и като танкистите не купувате нови танкове и артилерийски системи. Надявам се, че до 2026 г. българските въоръжени сили, ще имат нови танкове и нови артилерийски системи.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК И БОГ ДА ПАЗИ БЪЛГАРИЯ!